

Utrhačný dezinformační ... SK klebetník, určený pisálkům, patlálkům a sympatizantům

Patla - Seji

4/2017

14.4.2017

„DROBNĚ-SAKRÁLNÍ“ SPECIAL
aneb
CO NEDÍLNĚ PATŘÍ K NAŠÍ HISTORII I KOLORITU NAŠICH SÍDEL ČI KRAJINĚ

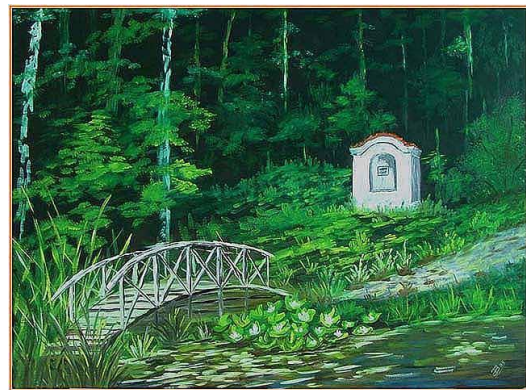
Milé dámy, vážení pánové, vážené dámy, milí pánové, přátelé, přítelkyně a jiní podobní!
Než mě se znechucením smažete, tak alespoň přijměte úvodem můj srdečný pozdrav.
(Teď to můžete smazat.)

Většinu z nich postavili či vytvořili naši předkové a my si je, někdy dost macešsky, předáváme z generace na generaci. Dávají tvář našim městům, vesničkám i volné krajině. Občas je přehlízíme, nevnímáme jako všednost. Ovšem nejsou všední, někdy patří soukromníkům, někdy církvi, někdy nám všem. Ale to není podstatné – podstatné je, že jsou nedílnou součástí národního dědictví a je naší povinností je ochránit a předat další generaci. Ochránit je před zubem času, hlupáky, vandaly a nežádoucími vetřelci, jimž jsou cizí – ochránit české i slovenské kostelíčky, kapličky, boží muka, křížky, obrázky, sochy a další drobné sakrální památky (o ty velké, jako je třeba Svatovítská katedrála se rádi alespoň občas poperou i vyhlášení neznabozi, aby je náhodou někdo neodvezl do Vatikánu). Projdeme-li stránky malířů naší volné komunity, najdeme jich poměrně dost. Prosím – malý neúplný výběr:

Pepino Balek:

Velešín

Skalka Mnišku p.B.

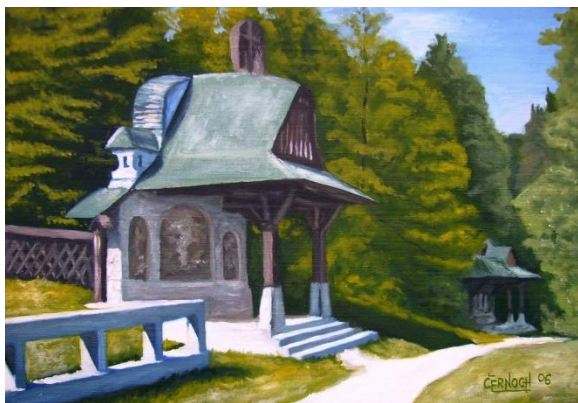

Pepino Balek:

Mušov 1

Denis Brnoliak

Petr Černoch: Svatohostýnská křížová cesta,

Rychlovská kaple

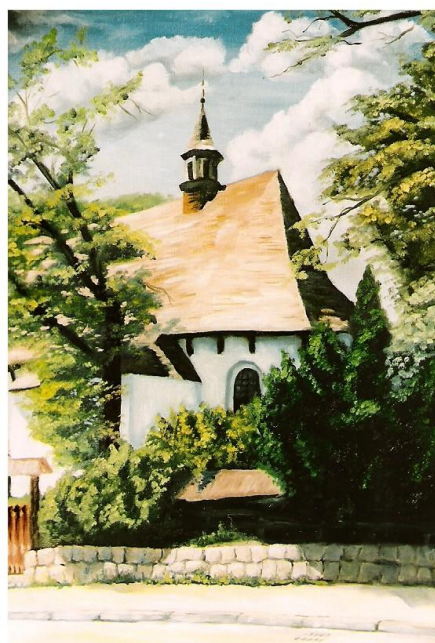
*Zimní
Hostýn*

*Loukovský
kostelík*

Všechnovice

Kostelík z ValMezu

Ildi Csölle(ová): Lom nad Rimavicou

Ivana Danhoferová: Skorotice

Chlébské

Emil Horský: Pečenice – kostol

Hana Koblížková: Kostel sv. Michala

*Jitka
Jarešová*

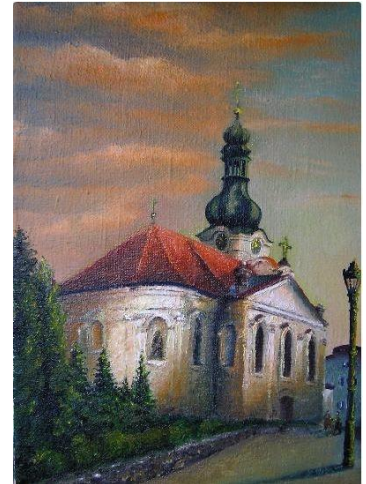
Josef Koutný: *Ze Studánky*

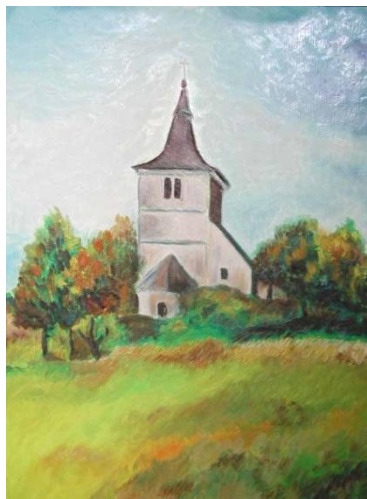
Iva Kozáková: *Kaplička v Lysé*

Vojta Nosek:
Pohled na Tovačov

Zdeněk Vrba:
*Kostel sv. Jana
Nepomuckého
v Mladé Boleslavi*

Petra Zlá:
Kostelík I. – IV.

Jak to probíhá, když chce parta nadšenců opravit či zrestaurovat nějakou památku, o tom může vyprávět bráška Pedro Čmuhálek. „Řádí“ se svými přáteli a známými ve Sv. Janu pod Skalou a v blízkém okolí. S nadsázkou by se asi dalo říci, že opravují jednu památku za druhou jak „na běžícím pásu“. To je ovšem jen ten zdánlivý vnější efekt. Pozadí je poněkud drsnější, jsme totiž v Česku. Takto třeba popisuje snahu o záchranu a opravy hřbitovní kaple sv. Maxmiliána, speciálně jejího schodiště:

„Z obou stran kaple jsou symetricky řešená schodiště. Těmi jsme tehdy začali. Zub času na nich již důkladně zapracoval. Rozpadající se stupně, zábradlí s chybějícími kružbami, podesty jak měsíční krajina.

Měli jsme přirozeně již své nemalé zkušenosti z našeho působení při obnově památek, máme to ostatně i ve svém poslání (Svatojánská společnost), ale já, když jsem se vydal na tu cestu, na jejímž konci mělo být znovuzrozené schodiště, přece jenom jsem ještě nevěděl, kudy mě cestičky povedou. A byl jsem bloud, že jsem si myslel, že když už jednou byla kaple i se schodištěm postavena a je vážně ohrožena, že to půjde hladce. Nebylo tomu tak. Objekt je chráněná památka a v tom to především je. Ale předesílám – všichni na všech institucích, ke kterým jsem na své pouti došel, byli velmi vstřícní, ochotní a věc podporující. Ale ouřad je ouřad, a když ouřad, tak lejstro, více lejster, záplava lejster. Zkusím to pro ilustraci trochu přiblížit, byť bez úmyslu kohokoliv někdy odradit od podobné kratochvíle. Zkusím to (raději) i zkrátit.

V první řadě jsem potřeboval pověření - plnou moc na vše, co se vázalo k té akci, od majitele, tím byla a je obec. Potom byla návštěva Katastrálního úřadu, aby bylo jasné, že objekt je právě tam a tam, kde byl již před více než 160 lety. I věčně přítomní statistici chtěli mít své slovo, (říkám o nich, že jsou to přesní sčítači nepřesných čísel), zidentifikovali ekonomický subjekt. Potom přišel odbor územního plánování příslušného městského úřadu se svým stanoviskem přípustnosti restaurátorského záměru. V mezidobě bylo třeba vyhledat a domluvit kameníka restaurátora s příslušnými atestacemi Ministerstva kultury. Získali jsme skvělého. Protože máme to štěstí (??), že se nacházíme v chráněné krajinné oblasti, tak i ochranáři naší milí chtěli a měli co do věci mluvit. I ti však byli neobyčejně vstřícní, ušetřili mi dokonce několik cest a to jsem ocenil. Náš pan kameník přirozeně vypracoval restaurátorský záměr, k němu rozpočet, fotodokumentaci... To prozatím jsem svázal do ranečku a začal další etapu – památkáře. I oni, a právě oni, velmi dobře spolupracovali, proč také ne? No bylo potřeba také přidat, zaopatřit nějaké korunky. Tak jsem několikrát putoval na Kraj s žádostí o dotaci, ale protože šlo o dotaci potažmo od státu, tak jsem byl, byť ne úmyslně, vrácen opět na začátek, a tak již jako lehce zběhlý (nezaměnit prosím se zběhem, opustit akci jsem uprostřed cesty vskutku nemínil) instituční obíhač dorazil jsem na příslušný stavební odbor a tvořili jsme s jednou opět ochotnou dámou, klasické stavební povolení. No není to kouzlo - povolovat již postavené? Šiml umí pěkně řehtat. Jak jsem byl v tréninku, tak jsem ještě získal přízeň jedné Nadace zaměřené na podobnou činnost, přivezl je se na objekt našeho snažení podívat a získal od nich určitou částku, která se dobře hodila.

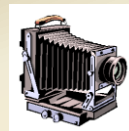
Dílo se podařilo, náš pan kameník Jaroslav Pacovský totiž působil a působí na četných významných českých památkách. Spolupracovali jsme s ním ještě na dalších památkách v obci a máme také další plány. Měl i zajímavý osud, jak se k tě krásné, ale nelehké práci dostal.

Když jsem se potom, musím říci, že s dobrým pocitem, prošel po tom dvoudílném schodišti, po celkem asi 30 stupních, pár kroků, napadlo mě, kolik to bylo kroků, a nejen kroků, než bylo možné se projít po tom znovuoživlém okohřejícím kameni. Stálo to ale určitě za to.

Kdo si oblíbil či alespoň povšiml literárních poklesků Evy Tauberové, má možnost si počíst o dalších [„Střípcích jejího života“](#). Ty nejrychleji najdete kliknutím na knížku

Do svých fotografických pohledů do přírody přidala

další fotky, ty zase najdete kliknutím na [foták](#)

Pavel Pětioký vzkazuje:

Doudlebský plenér 2017
5. ročník mezinárodního setkání výtvarníků
z Čech, Moravy a Slovenska
13.7. - 16.7.2017

Srdečně Vás zveme
16.7.2017 (neděle) od 10:00 hod.
na slavnostní vernisáž s kulturním programem
v areálu zámku Doudleby nad Orlicí

Přes všechny organizační útrapy tímto oznamuji, že se všemi dosud přihlášenými počítám, ba dokonce se na všechny plenéristické harcovníky a odvážlivce těším. Do velikonoc vyplodím plakát a podrobnější instrukce.

Srdečně zdravím

Pavel

PATLA.../SEJF – samizdatový plátek určený k informačnímu obtěžování přátel malířů, patláků, spisovatelů a pisálků. Obtěžování se lze zbavit hláškou na adrese cmuchalek@centrum.cz, **hlášky** obzvláště **pikantní jsou vítány a budou zveřejněny**. Vychází pravidelně nepravidelně, bez souhlasu státních byrokratů, je jim (**píp**) po tom, co si tu píšeme. Starší čísla jsou zde:

PatlaSejf

DEZINFORMAČNÍ PŘÍLOHA:

BUDOU „VOLBY“

Přehled hesel, kterými vás budou „krmit“ všechny strany:

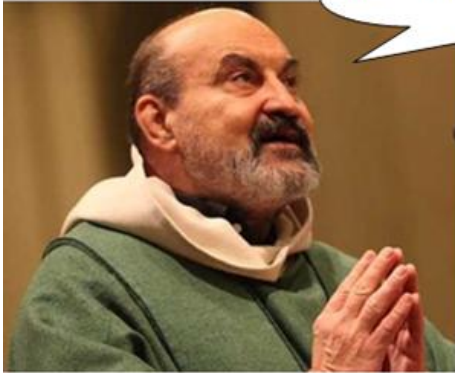
1. Zajistíme vymahatelnost práva
2. Všichni budou mít nadprůměrný plat či mzdu
3. Zvýšíme důchody, dávky, dotace
4. Snížíme daňovou zátěž
5. Omezíme byrokracii
6. Zajistíme bydlení každému
7. Přidáme učitelům
8. Pečení holubi vám budou lítat do hub či úst.

Co nám ale neřeknou (a zrealizují):

1. Volby jsou k ničemu. O volitelných místech rozhodujeme my, dnes a tady na našem sekretariátě.
2. Nevhodná volební hesla a programy později odbudeme slovy: „Není politická vůle u našich koaličních partnerů“.
3. V první řadě musíme naplnit své korýtko a korýtko přátel a jejich přátel. Dál budeme platit zbytečná ministerstva (zemědělství, školství, místního rozvoje,...), filmaře a jejich festivaly, olympijský výbor, čutálisty, hokejisty, motoristy, lidsko-právní aktivisty a jiné podobné vyžírky.
4. Všechno pořídíme na dluh – ten zaplatíte vy a vaši potomci. My budeme za vodou.

Přeji všem šťastnou ruku u urny! Každý národ má takovou vládu, jakou si zaslouží.

V referendech (kromě lokálních problémů v malých obcích) vidím nebezpečný nástroj populismu

Vidíš, i ten směšný bílý inteligent ví, že lidi jsou úplně blbí. Už brzy ovládneme planetu...

Já nejsem žádný terorista, já jsem jenom multikulti-doktor-inženýr, jedinec psychicky narušený....

Ne, děti, mají společnou vlast
Protektorát Čechy a Morava.

Babičko, je rozdíl
mezi Čechy a
Moravany?

